

WANDELING bij Alcalá de la Jovada

Om in Alcalá de la Jovada te komen nemen we de CV-700 vanuit Muro de Alcoy (vanaf de AP-7) of vanuit Ondara (vanaf de N-332). Vanuit Muro naar rechts over de CV-712, vanuit Pego de CV-712 via Vall d'Ebo.

De route die we vandaag gaan lopen herinnert ons aan de lange bezetting door de moriscos van dit gebied. Vergeten we niet dat in Alcalá de la Jovada het paleis stond van de laatste grote moorse leider, Habuabdele Yuan Fudäyl, Al-Azraq (Blauwe Ogen) Wissir, heer over de nederzettingen en kastelen van Pego tot Penáguila, vazal van de Aragonese koning Jaime I toen die het koninkrijk Valencia veroverd had.

Alcalá de la Jovada is een klein dorpje in de kersenvallei, met nochtans een groot gemeentelijk zwembad, maar met een heel smalle straat die ons op de geasfalteerde Camí de Beniaia brengt. We lopen een eindje tussen goed verzorgde boomgaarden met kersenbomen, maar die eg verlaten we naar links en we lopen verder over een landweg, de Camí de Saltes of Camí del Molí. Achterom kijkend zien we nog even het dorp en de bergketen met de hoogste top, de Penyal Gros.

We steken dan de bedding over via een oude moorse brug die door velen wordt beschouwd als een aquaduct, maar de ingestorte aquaduct zien we enkele meter verder. Aan de overkant volgen we de weg naar links en passeren een bord op de plaats waar Al-Azraq en prins Alfonso, zoon van koning Jaime I, het verdrag tekenden, bekend als 'el tratado del Pouet' (het verdrag van de waterput), omdat in het april 1245 dicht bij een waterput werd ondertekend.

We komen op een splitsing waar we naar rechts lopen, lichtjes dalend en langs een open dennenbos. We passeren een huisje en werpen een blik op de berg Benicadell, die de scheiding vormt tussen de provincies Alicante en Valencia.

Het wordt nu een bochtige weg, om het klimmen en dalen over heuvels te vermijden en we komen in een vochtiger landschap met meer steeneiken, van waar we de berg Alfaro kunnen zien.

We komen nu bij de Massos de Capaimona, een oude moorse nederzetting, nu in ruïne, met een grote vijgenboom. Daar voorbij draait de weg naar links en stijgt. We komen op een dwarsweg, waar we naar links lopen en bij een volgende splitsing dalen we af naar rechts. Het is een lange, geleidelijke afdaling naar de barranco de Malafi.

Op het einde van de afdaling vinden we nog landbouwterrassen en ruïnes. We komen in de barranco de Malafi, die Tollos verbindt met Pla de Petracos, op het grondgebied van Castell de Castells en aan de voet van de sierra de Alfaro.

Hier lopen we naar links en passeren we de ruïnes van de Corral de Seguí met een moors waterreservoir. We bereiken dan de Racó de l'Espinal met zijn rotswanden. We zien ook markeringen in geel en wit van een route die door de barranco loopt, maar die volgen we niet. We draaien naar links om weer naar boven te lopen door de Barranc del Paet en een dicht bos. Het gaat heel geleidelijk naar boven en we passeren de bron van Paet met een picknickplaats.

De volgende referentie is de Corral de la Retura, bij aangelegde terrassen. Het gaat nu wat steiler maar over een goede weg. We negeren een eerste weg naar links en bij de volgende splitsing gaat het naar rechts, tot op de landingsbaan voor blusvliegtuigen. We zijn op het hoogste punt en genieten van de uitzichten.

We kunnen dan even over en weer naar de sneeuwput, in goede staat, en keren dan terug naar de landingsbaan, die we in de lengte oversteken. Op het einde draaien we naar links en beginnen geleidelijk te dalen. We passeren een ruïne en komen bij de Barranc d'Alcalá die we volgen. Bij een volgende splitsing lopen we rechtdoor.

Daarna verlaten we deze weg naar links, aangeduid met steenhoopjes en nu gaat het over een smal pad door een dicht dennenbos.

Daarna nemen we een afslag naar links om de smalle bedding van de Barranco Hondo over te steken- Het pad brengt ons op de rijweg CV-712, die we volgen tot bij de picknickplaats en vanaf daar is het een kort stuk over een weg met cementen wegdek tot bij sneeuwput. De put werd gebouwd in de achttiende eeuw en gerestaureerd, ondanks dat hij nog in uitstekende staat was.

We volgen nu dezelfde weg die ons bij de eerste huizen van Alcalá de la Jovada brengt, voorbij het museum Al-Azraq en de wasplaats.

